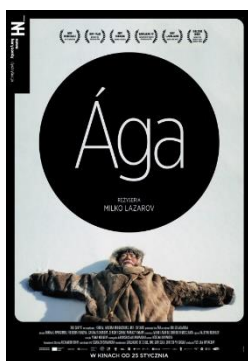

Lazarow Milko. Ága

Przepiękna elegia, która niespiesznie mości sobie miejsce w sercu widza. Prawdziwie wzruszająca historia o rodzinie, miłości, oddaniu i wybaczeniu zatopiona w śnieżnym krajobrazie Jakucji. To nie tylko subtelna dokumentacja życia gdzieś na końcu świata, ale pełne metaforyczności spojrzenie na rzeczywistość, która umiera i odchodzi w zapomnienie. Milko Lazarov opowiada o odchodzeniu i przemijaniu, zauważając nieuniknione zmiany w porządku natury i zwierzęcego świata. Losy Nanooka i Sedny służą nie tylko za metaforę dawnej rzeczywistości, ale integralną część egzystencjonalnej opowieści o wpływie zmian klimatycznych na życie człowieka. Stare małżeństwo mieszka w swojej jurcie daleko od cywilizacji. Zatopieni w naturze żyją w zgodzie z jej rytmem, ale coraz częściej zauważają, że świat zmierza ku katastrofie.

movieway.pl

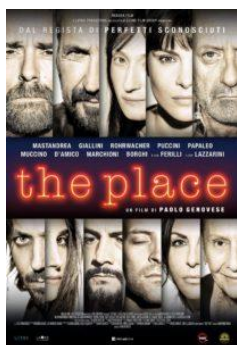
Potter Sally. Party

Przewrotna, zabójczo inteligentna farsa polityczna, podszywająca się momentami pod staroświecki dramat zemsty, w celu skompromitowania hipokryzji, sztuczności oraz chwiejności postaw brytyjskiego establishmentu. Wystylizowana na opowiastkę retro, ograniczona teatralna przestrzeń, filmowana w czarno-białych ujęciach, wzmacnia dystans, sprzyja skupieniu i obserwacji zmieniających się jak w kalejdoskopie relacji. Film jest portretem grupy przyjaciół, weteranów maja '68. Zbuntowani anarchiści zdążyli już dojrzeć, założyć rodziny, wejść do parlamentu. Uważają się za oświeconą elitę i męczenników liberalno-lewicowej sprawy. Mają tytuły profesorskie, są partyjnymi liderami, ekologami, uznanymi trenerami personalnymi i uzdrowicielami. Choć wszyscy narzekają, że „demokracja jest skończona”, spotykają się na kameralnym przyjęciu, by pogratulować wyboru gospodyni domu (Kristin Scott Thomas) na ministerialne stanowisko w tworzonym właśnie gabinecie cieni.

polityka.pl

Genovese Paolo. The Place

Nieco ponad rok po obyczajowej komedii „Dobrze się kłamie w miłym towarzystwie” do polskich kin trafia nowy film włoskiego reżysera Paola Genovese. Zaskakujący – bo zdecydowanie nie komediowy – obraz z fantastycznymi kreacjami aktorskimi (znani z poprzedniego filmu: Valerio Mastandrea, Marco Giallini, Alba Rohrwacher i in.) zdobył 8 nominacji do Włoskich Nagród Filmowych. Inspiracją dla scenariusza napisanego przez reżysera wspólnie z Isabelle Aguilar był amerykański serial „The Booth at the End” (2010-2012), skąd włoscy twórcy zaczerpnęli koncept tajemniczego mężczyzny, który przyjmuje w kawiarni interesantów gotowych posunąć się bardzo daleko, by spełnić swoje marzenia.

edukacjafilmowa.pl

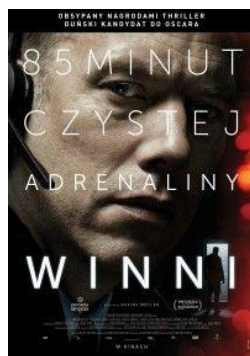
Scorsese Martin. Ciemna strona miasta

Frank Pierce (Nicolas Cage) pracuje na nocnej zmianie jako sanitariusz nowojorskiego pogotowia ratunkowego. Balansując na krawędzi załamania nerwowego, zaczyna zatracać kontakt z rzeczywistością i ciągle prześladowają go wizje pacjentów, których nie udało mu się uratować. Przez trzy typowe, chaotyczne noce, z trzema różnymi partnerami - Larrym, Marcusem i Wallsem - Frank rozpaczliwie szuka odkupienia, co przybliży go tylko do granic szaleństwa.

film.gildia.pl

Möller Gustav. Winni

Film, który przypadnie do gustu nie tylko fanom kryminałów ze Skandynawii. „Winni” - objawienie Sundance i Rotterdamu (Nagrody Publiczności), to trzymający w napięciu, pełen nieoczywistych zwrotów akcji thriller, w którym śledzimy historię byłego funkcjonariusza policji Asgera Holma, obecnie operatora numeru alarmowego. Bohater zostaje wplątany w sprawę domniemanego porwania, a od jego błyskawicznych decyzji zależy ludzkie życie. Möller zręcznie prowadzi grę psychologiczną z widzem, budując gęstą atmosferę z oszczędnych, starannie wyważonych środków. Każda sekunda filmu jest precyzyjnie zaplanowana: grymas, spojrzenie czy dźwięk łączą się w mistrzowską całość.

kinoh.pl

Chazelle Damien. Pierwszy człowiek

Nowy film reżysera słynnych filmów „Whiplash” i „La La Land”. Sceny z życia astronauty Neila Armstronga (Ryan Gosling) i jego legendarnej misji kosmicznej, dzięki której jako pierwszy człowiek stanął na Księżycu. Biografia Neila Armstronga powinna wlać także nadzieję w serca widzów, których lękiem napawa gwałtowny rozwój technologii mogących zdominować w przyszłości homo sapiens. Z filmu Chazelle'a bije wiara w ludzkość: w jej hart ducha, rozum i odwagę. Maszyny, choć wszechpotężne, potrafią popsuć się w najmniej spodziewanym momencie. Człowiek, choć niedoskonały, wcześniej czy później znajdzie sposób, by temu zaradzić.

kinoh.pl

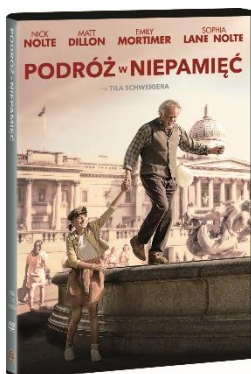
Garland Alex. Ex Machina

Film przedstawia losy Caleba, korporacyjnego nerda, który wygrywa w firmowej loterii zaproszenie do posiadłości swojego szefa – Nathana. Na miejscu dowiadyuje się, że będzie częścią wiekopomnego eksperymentu. Przez 7 dni jego zadaniem ma być przeprowadzenie Testu Turinga na Avie, humanoidalnej sztucznej inteligencji. Jednak już drugiego dnia w głowie Caleba zostaje zasiane ziarno wątpliwości, co do intencji szefa oraz celu eksperymentu. Film śmiało pretenduje, by zaliczać go do nurtu hard science-fiction. Oprócz zmodyfikowanego Testu Turinga („wywiadu z robotem”) pojawia się interesujące wyjaśnienie stworzenia sztucznej inteligencji oraz podniesione są ciekawe kwestie etyczne.

salonikfilmowy2014.blogspot.com

Schweiger Til. Podróż w niepamięć

Owdowiały Amadeus (Nick Nolte) jest coraz bardziej sfrustrowany tym, że z powodu choroby Alzheimera coraz gorzej pamięta bliskich. Jego syn (Matt Dillon) i synowa (Emily Mortimer) chcą oddać go do specjalistycznej placówki. Ten pomysł nie podoba się jednak wnuczce Amadeusa, 11-letniej Matyldzie (Sophie Lane Nolte). Dziewczynka wpada na niecodzienny pomysł „uzdrowienia” swojego dziadka. Ponieważ Amadeus ciągle mówi o swojej ukochanej żonie (choć nie ma świadomości, że ta od kilku lat nie żyje) oraz ich pierwszym spotkaniu w Wenecji, Matylda postanawia zabrać dziadka w podróż. Wspólnie wyruszają do Wenecji, miejsca narodzin wielkiej miłości Amadeusa, gdzie – jak ma nadzieję Matylda – jej dziadek wróci do zdrowia.

gloskultury.pl

Borcuch Jacek. Słodki koniec dnia

„Słodki koniec dnia” to najlepszy film w dotychczasowym dorobku Borcucha. Sprawdza się jako dramat rodzinny, obraz relacji matki z córką (Kasia Smutniak), portret kobiety w smudze cienia. Najbardziej przejmujący jest jednak w warstwie politycznej, bowiem wybrzmiewa niczym przemówienie Marii Linde – ostentacyjne pożegnanie z ufundowanym na starych zasadach światem, wypowiedzenie posłuszeństwa staremu porządkowi.

kulturaliberalna.pl

Labaki Nadine. Kafarnaum

Dwunastoletni Zejn jest mieszkańcem bejruckich slumsów, odmalowanych w filmie z niezwykłą intensywnością. Zamieszkujące je dzieci są niewinnymi ofiarami rzeczywistości społecznej oraz klasowych i ekonomicznych podziałów. Nadine Labaki staje w ich obronie – i to dosłownie, wciela się bowiem w filmie w rolę adwokatki Zejna. Przed sądem chłopak odtwarza swoją historię, przywołuje dramatyczne wspomnienia, ale co najważniejsze: z pasją walczy o siebie i swoją przyszłość. To dziecko ma zdumiewającą odwagę, determinację i siłę. Niezłomowany włóczęga, mały obrońca jeszcze mniejszych i słabszych, Zejn w pojedynkę rzuca wyzwanie niesprawiedliwości i krzywdzie. Przejmująco portretując dziecięcą solidarność, Labaki akcentuje, jak sama je nazywa, „drobne cuda”: serdeczne gesty, akty współczucia i miłości. To dzięki nim możliwe jest przetrwanie.

kinomuranow.pl

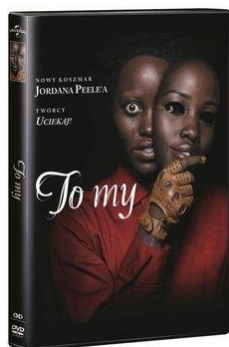
Hill Jonah. Najlepsze lata

Słodko-gorzka opowieść o dojrzewaniu w Ameryce lat 90. Oparty na osobistych wspomnieniach reżyserski debiut cenionego aktora i komika Jonaha Hilla został okrzyknięty jedną z dziesięciu najważniejszych amerykańskich produkcji niezależnych 2018 roku. Trzynastoletni Steve (Sunny Suljic) czuje się przytłoczony duszną atmosferą rodzinnego domu w Los Angeles. Wychowywany przez samotną matkę, skonfliktowany ze starszym bratem szuka ujęcia dla wrzącego w nim buntu w muzyce i deskorolce. W grupie kilka lat starszych, doświadczonych skaterów nie tylko zyskuje akceptację i odkrywa tajniki dobrej jazdy, ale również poznaje smak wolności oraz związanych z nią pokus i niebezpieczeństw.

empik.com

Peele Jordan. To my

Kiedy zjawiają się ubrane w czerwone kombinezony sobowtóry, grunt pod grozę jest już dobrze przygotowany. Wiemy, że sielski weekend nieopodal Santa Cruz przerodzi się w coś przerażającego; poznajemy stopniowo traumę Adelaide Wilson – żony i matki dwojga dzieci; domyślamy się, że samcze okrzyki jej męża nie przegonią napastników. Największą wartością horroru jest nieszablonowa wyobraźnia twórcy, z której ulepiony został przedziwny, a przy tym namacalny świat wyglądający jak pokój zabaw siedmioletniej córeczki szatana. Groźne maski, zabawki, narzędzia zbrodni, przemoc, dziecięce chóry, króliki biegające swobodnie po zapomnianych podziemiach wyłożonych białymi kafłami: senne i straszne obrazy mieszają się w upajającą całość, która jednocześnie chwyta za gardło i kusi złudnym ciepłem i łagodnością.

filmweb.pl